

veny fotografie migrantů a utečenců směřujících za lepším životem do velkoměst Evropy a Ameriky, již zmíněný cyklus fotografií z Afriky, stěhování lidí z venkova do městských oblastí v Latinské Americe a srovnání úrovně života ve městech a v přeplněných chudinských předměstích v Asii.

Zvláštní pozornost si u mnoha návštěvníků zasloužily fotografie dětí z řad bezdomovců v cyklu „Děti dneška, muži a ženy nového století“.

Součástí výstavy byl i doprovodný program, uspořádaný Multikulturním centrem Praha, který byl zaměřen na téma: nejrůznější podoby celosvětových migrací konce XX. století a jejich lidské rozměry. Filmové dokumenty, besedy u kulatých stolů a panelové diskuse měly jediný úkol – přiblížit veřejnosti osudy lidí na Salgadových fotografiích a přispět tak k jejich pochopení.

Diskuse byly vedeny o problémových otázkách – kdo jsou vlastně migranti a uprchlíci, co vede lidi k odchodu z domova za prací, anonymita a krize identity ve velkoměstech, o etice a sdělnosti v médiích, o okolnostech, průběhu a mezinárodním kontextu emigrace Romů z České republiky, atd.

Výstava tak informovala širokou veřejnost o fenoménu globální migrace, který se v současné době promítá do života obyvatel většiny zemí světa.

Lucie Procházková

Okresní vlastivědné muzeum v Českém Krumlově

Okresní vlastivědné muzeum v Českém Krumlově (založené roku 1891) sídlí v centru města v Horní ulici, v budově č. p. 152, která do té doby sloužila školským účelům.

První muzejní expozice byla otevřena v roce 1952 a od roku 1954 zde působila skupina odborníků z Národního muzea v Praze v rámci přípravy a péče o muzea v pohraničí. V letech 1970–1979 probíhala rozsáhlá rekon-

strukce muzejní budovy a sbírky byly přemístěny do náhradních prostor Státního hradu a zámku Český Krumlov. V roce 1980 bylo muzeum znovu otevřeno a byla sem nově instalována stálá expozice „Historický obraz Českokrumlovska“.

V současné době je v Okresním vlastivědném muzeu v Českém Krumlově spravováno přes 36 000 sbírkových předmětů a patří k němu ještě jedna pobočka – Památník Adalberta Stiftera v Horní Plané, který je umístěn v rodném domku tohoto rakouského spisovatele a malíře.

Svou sbírkotvornou činností se muzeum soustřeďuje především na přírodní a společenské vědy, nechybí zde ani ukázky archeologických nálezů, nábytku, obrazy, plastiky, oděvní doplňky, hudební nástroje, fotografie, stroje a přístroje, kovové objekty aj. Základem pro sbírku byly předměty z bývalého německého městského muzea v Českém Krumlově, ale většinu tvoří vlastní sbírkotvorná a výzkumně dokumentační práce muzea.

Již zmíněná stálá expozice „Historický obraz Českokrumlovska“ představuje návštěvníkům obsáhlou sbírku archeologických, historických, uměleckých, etnografických, uměleckořemeslných a průmyslových předmětů od pravěku až do konce 19. století.

Většina prostor budovy muzea je věnována dlouhodobým projektům a výstavám. Jsou zde zdokumentovány „Kapličky na Vyšebrodsku“, vycházející z terénního průzkumu (proběhl v letech 1999–2000), zaměřeného na drobné sakrální stavby. Další část expozice podává obraz „Šumavského sirkařství“, což je putovní výstava Muzea Šumavy v Sušici. Prohlídku muzea zpestřuje výstava „Ze starých šenků“, která je svědectvím kultury spojené s naším národním nápojem a prostředím, které k němu neodmyslitelně patří.

Muzeum poskytuje veřejnosti také své odborné služby, jako např. zajišťování konzultací a badatelských návštěv, poskytování

archeologických dohledů a záchranných archeologických výzkumů, nabízí studium v muzejní knihovně atd.

Lucie Procházková

Historická expozice dokumentující dějiny Novobydžovska. Městské muzeum v Novém Bydžově (Stálá výstava)

Tato historická expozice, která je druhým prohlídkovým okruhem (první okruh zahrnuje galerii a krátkodobé výstavy), představuje návštěvníkům muzea velice poutavě historii novobydžovského kraje, a to od velmi cenných pravěkých nálezu až do současnosti, kde je možné se seznámit i s díly a dokumenty současných osobností tohoto kraje.

Jsou zde cechovní památky, četné ukázky z měšťanského prostředí od nábytku, skla, porcelánu, šperků až po portréty někdejších významných obyvatel Nového Bydžova.

Další velkou část expozice tvoří předměty dokládající vesnický život v této oblasti – zemědělské nástroje, předměty textilní výroby, nábytek, náboženské obrázky, kramářské písně atd.

Připomíná se i doba 18. století, kdy vznikla tradice studentských zvláštních slavností na rozloučenou s městem na konci prázdnin, kterých se zúčastňovali i významní básníci a spisovatelé. Studentské merendy se tak staly vyhlášenou akcí Nového Bydžova a vešly do povědomí celé země.

Pamětní síň gymnaziálního profesora Bohumíra Nevjela a jeho dcery podává svědectví o jejich čínorodém životě, který byl do roku 1915 spjat s městem.

Výtvarné umění zde zastupuje řada vzácných uměleckých děl od světoznámých autorů. Zvláštní oddíl výstavy seznamuje návštěvníky s činností Petra Brandla ve východních Čechách a nezapomíná ani na

naše moderní umění – v muzeu jsou vystaveny pískovcové plastiky naivního umělce Václava Kudery-Křapíka (1895–1987).

Atmosféru celého interiéru dokresluje výstava „Bydžov známý a neznámý“, dokumentující proměny vzhledu města, a tak pouze na fotografiích je možné spatřit pohledy na různé objekty, které již v současné době neexistují.

S potěšením se dozvídáme od pana ředitele, který je zároveň laskavým průvodcem a velmi ochotným organizátorem všech zdejších akcí, že novobydžovské muzeum rádi navštěvují i potomci někdejších významných osobností města, ačkoliv žijí už řadu let v zahraničí. Dokonce muzeu věnovali do sbírky cenné předměty, jako krásnou ikonu Ježíše, empirové hodiny z počátku 19. století, a nezdárají se přispět i finanční částkou.

Městské muzeum se nachází v pěkné secesní budově na Masarykově náměstí a kromě prohlídky svých sbírek nabízí i možnost návštěvy starého židovského hřbitova, založeného v roce 1520, který je třetím nejstarším u nás.

Alice Kavínová, Lucie Procházková

Muzeum Correr

Sídlo dnešního muzea se od roku 1922 nachází v italských Benátkách, přímo na Náměstí sv. Marka. Původně bylo soukromou sbírkou benátského patricije Teodora Corraera, který umělecké předměty všeho druhu shromažďoval ve svém paláci. Po jeho smrti, v roce 1830, byla sbírka – podle přání sběratele – darována městu.

Soubor všech děl byl tématicky velmi rozsáhlý a rozmanitý, a proto bylo rozhodnuto o jeho rozdělení na několik částí. V roce 1938 byly všechny barokní předměty z Correrovy sbírky soustředěny v samostatném Museo del Settecento Veneziano. S archeologickými nálezy se lze seznámit